

Concordantia Carpathensis

programtervezet a Kárpát-medence tudat-rendszerének harmonizálására

...A nem tudatosult hiány érzékelésekor valósággá válik. E határmezsgye törvénye, hogy annak kell felvállalnia egy anomália feloldását, aki előtt az megnyilatkozott.

Az észlelés általam történt, két éve, Dél-Kolumbiában, egy sámáni szertartás alkalmával. A valóság láthatatlan tartományát egy enteogén hatású amazoniai mesternövény - az *ayahuasca* - nyitotta meg előttem: amikor egymással összekötött tudataink koherenciája stabilizálódott, a *yagé* nem csupán a helyzetért felelős erővonalakat tette láthatóvá, hanem azt is megmutatta, hogy melyek vezetnek a feloldás felé.

A gazdag látványanyagot a *kametsá* tradíció évezredes útmutatása alapján értelmeztem, de a koordinátor szerepének felvállalásától még sokáig ódzkodtam...

Helyzetkép

A Kárpát-medence Európa mértani közepe, a kontinens kulturális kontextusán belül egy markánsan egyedi vonásokkal rendelkező civilizáció- és kultúrateremtő térség. Szellemi középpontja egyszersmind Európa „szív-csakrája”, az észak-dunántúli Pilis hegységben található *Dobogókő*: egy kivételes adottságokkal rendelkező erőhely, melynek áldásos hatása *valami miatt* nem tud érvényesülni. Ezt a „valamit” szeretném föltárni, és mélyreható, szenvedélymentes elemzésnek alávetni

A probléma a fizikai szinten is érzékelhető: a Kárpát-medence országai (közülük csupán Magyarország területe tartozik egészében hozzá) a világranglista élén állnak olyan betegségek gyakoriságát illetően, mint a rák, a szív- és érrendszeri megbetegedések, a depresszió, az öngyilkosság. Genetikai magyarázat azonnal kizárható, mivel a térség népessége korántsem homogén: területén magyarok, romák, szlávok, románok, németek, valamint a világ különböző pontjairól származó bevándorlók és menekültek osztoznak. És hiába tűnik első ránézésre reálisnak, a jelen problémái nem írhatók annak a bizonyos negyven évnél a számlájára sem: a szovjet megszállás, bár kétségkívül súlyosbított az itteni helyzeten (is), nem csupán a Kárpát-medencét érintette. Korai statisztikák ugyan nem állnak rendelkezésünkre, de a rendellenes motívumok több évszázadra visszamenőleg nyomon követhetők az irodalmi művekben. Valószínűnek látszik, hogy - például a magyarság kollektív tudata - nagyon régi traumák lenyomatait is hordozza.

A Kárpát-medence energiaképletének problémás elemei

1. A *tengerszinthez viszonyított alacsony fekvést* a régiek általában nem tartották szerencsésnek (V. Károly spanyol király például nyomatékosan felhívta erre az Újvilágban településeket alapítók figyelmét), bizonyára azért, mert megfigyelték, hogy minél kevesebb szűrőn keresztül érkeznek a Föld energiái, annál nehezebben kezelhetők (a természeti népek sámánjai úgy fogalmaznának, hogy ezeken a helyeken a Földanya könnyebben tudja érvényesíteni akarátát, következésképpen kiengesztelésére fokozott figyelmet kell fordítani). A Kárpát-medence esetében súlyosbító tényező, hogy a Föld palástja itt rendkívül vékony.

Az archaikus kultúrák szellemi vezetői ismerték a kompenzációs rituálék jelentőségét, és rendszeresen áldoztak virágot, gyümölcsöt, gabonát - csupa, Földanyának tetsző dolgot - az erőhelyek szellemeinek (latinul: *genius loci*). Azt is pontosan tudták, hogy milyen módon léphetnek be az emberi jelenlét által megbolygatott ökoszisztéma tudat-hálózatába - csak hogy ez a tudás a középkorban már nem volt aktiválható. Ennek ellenére az erőhelyek többsége nem

veszett feledésbe, ami jórészt annak köszönhető, hogy a keresztény egyház - hogy kultuszukat megszakítsa - szinkretizálta őket: ezek a mi „útszéli Krisztusaink”. Sejtjük, hogy hálózatot alkotnak, de mivel annak működési elvét nem ismerjük, a rendszerbe kódolt erőket nem tudjuk hasznosítani.

2. *Vízrajzi* szempontból a Kárpát-medence Európa legzártabb területe. Hegyek választják el a tengertől, minek következtében a medencébe beérkező folyóknak, a felgyülemlett esővizeknek, valamint a fizikai, lelki és szellemi energiáknak egyetlen tisztulási útvonaluk a Duna. Ami nem tud rajta keresztül ürülni, az pang (a korai krónikák termékeny mocsarokat említenek, gyümölcsfák között lubickoló óriási halakkal), a folyók szabályozását követően immár nem a felszínen, hanem a föld alatt. Az archaikus tudás a megrekedt vizeket szeszélyesen hullámzó érzelmekkel hozta összefüggésbe (nem véletlen, hogy minden magaskultúra szakrális státuszt biztosított a vizek szabályozásával kapcsolatos tevékenységeknek). Az erőhelyek közelében azonban sajátos tendencia érvényesül: a hatáskörzetében pangó víztömegeket a *genius loci* saját rezgésmintájával látja el, és azok ettől az átkódolástól gyógyító erőt nyernek; ezért van a Kárpát-medencében annyi és annyiféle gyógyvíz. Sajnálatos, hogy csupán a fizikai szinten hasznosítjuk őket, pedig gyógyhatásuk minden bizonnyal kiterjeszhető a többi szintre is.

3. A Kárpát-medence *földje termékeny*, de ennek az adottságnak nyilvánvaló előnyeit – integrációs tudás híján – szintén csak a fizikai szinten élvezzük (kiváló minőségű gabonafélék, gyümölcsök formájában), vagyis a rendelkezésre álló tápláléknak csupán a (látható) felét fogyasztjuk. A föld minősége önmagában kevés: a magasabb rezgésszámú energiák szabad áramlását a mélyrétegek kőzetei is befolyásolják (például a hegyikristály kivételes tulajdonságait nem csak sámánok ismerik, hanem csúcstechnológiák is alkalmazzák).

Megalapozottnak látszik a feltételezés, hogy közvetlen összefüggés van a természeti viszonyok és a tudatosság szintje között: ahol az előbbiek túlságosan kedvezőek – és emiatt a civilizáció fenntartása nem kíván különösebb erőfeszítést -, az utóbbi könnyen visszaképződik. A tudatosság alacsony szintje pedig nem csupán betegségek kialakulásának kedvez, a kultúra művelését is akadályozza (a sivatagtól elragadott területeken, vagy törekeny egyensúlyú esőerdei közegben óriási áldozatok árán létrehozott kultúrák fenntartása sokkal magasabb tudatosságot kíván a művelőktől: nem véletlen, hogy a legtöbb magaskultúra ilyen környezetben alakult ki).

4. Amint erre *Hamvas Béla* rámutatott, a Kárpát-medencére ható *öt Génusz egymásnak feszülő temperamentumából* nem könnyű harmonikus egységet alkotni: egy kihívás, amelynek maradéktalanul még senki nem tudott eleget tenni ebben a térségben. Feltételezhető, hogy a Kárpát-medencébe érkező magyarok szellemi vezetői – a sámánok, táltosok – felismerték ezt a problémát (is): nem véletlenül volt gyéren lakott ez a terület, és nem véletlenül cserélődtek benne folyamatosan népcsoportok és -törzsek (például amikor a Római Birodalom katonailag kivonult Pannóniából, telepesei is elhagyták a térséget. Ez más provinciákban nem történt meg: a hajdani Gáliában, Dáciában, és Hispániában ma is latinból származó nyelveket beszélnek). De ez nem jelenti azt, hogy az öt Génusz feszültsége feloldhatatlan, vagy hatásuk feltétlenül kártékony lenne: az ökoszisztémát alkotó tudatok szinkronizálása a belé települő emberek tudatával a legősibb szellemi természetű beavatkozás, amit a többé-kevésbé természetes körülmények között élő népek sámánjai ma is művelnek. (Az ökológikus művelés eredeti formáit évek óta tanulmányozom Peruban és Kolumbiában.)

5. A *táplálkozási szokások* szintén befolyásolják az energiaképletet. Legértékesebb nyersanyagoknak a primer „vad” energiák számítanak: ezeknek egy fajtájából - pontosabban a Földből származókból - viszonylag sok áll rendelkezésünkre. Hasznosíthatók is lennének, ha

értenék befogásukhoz. Ehelyett újra-hasznosításon alapuló nyugat-európai mintákat alkalmazunk (amik ott - primer energiák híján - létjogosultak), minek következtében a Kárpát-medencében is csak reciklálás (és re-reciklálás, re-re-reciklálás...) folyik. Ha az így nyert energiákat a térség karakterét markánsan befolyásoló Keleti Géniusz energiáihoz viszonyítjuk, nyilvánvalóan kevésnek, vértelennek, gyenge minőségűeknek találjuk őket. Ezt valaha tudtuk kompenzálni - például az állatok megölésének rituáléja nyomokban még felismerhető a disznóölés egyes mozzanataiban -, de magát a rituálét már elfelejtettük, és/vagy nem aktualizáltuk: következésképpen manapság az állatokból is csupán a fizikai szint számára nyerünk táplálékot. És ha figyelembe vesszük, hogy Európában senki nem eszik annyi disznóhúst mint mi magyarok, nyilvánvalóvá válik táplálkozási szokásaink veszélyessége, hiszen a nem megfelelően megölt állatokból arányosan több „rettegés-hormon” kerül a vérünkbe. A rettegés pedig agresszív válaszra serkent (az öngyilkosság tulajdonképpen ön-agresszió).

A fentiek alapján megállapítható, hogy a Kárpát-medence *energiaképlete rendkívül bonyolult*, ami gyakran okoz - idegenek számára teljesen megmagyarázhatatlan – konfliktusokat: az európaiság tudata könnyen összeütközésbe kerül a magyarságtudattal, a magyarságtudat a nemzetiségek, valamint a környező nemzetek kollektív tudatával, és ez nem fog változni mindaddig, amíg a magyarságét a csonkítottság, illetve kollektív tudattalanát az otthontalanság érzete uralja – ennek gyógyítása viszont radikális nemzettudat-átalakítást igényelne.

Hatalmas potenciállal rendelkező szellemi természetű energiák keringenek ebben a térségben, amelyek úgy negatív, mint pozitív irányban megnyilvánulhatnak: ütközhetnek egymással a kölcsönös megsemmisítésig, vagy együttműködve megsokszorozhatják önmagukat. Az előbbi lehetőséget kimerítettük: talán ideje lenne megpróbálkozni az utóbbival.

Tényfeltárás látomás alapján

Az élőhely, illetve a rajta letelepedni kívánó emberi közösség szövetségének *rituális korrektsége* hosszú időre meghatározza a nép sorsát, és közvetlen befolyást gyakorol identitására, ezért még évszázadokkal később sem ildomos kétségbe vonni. Pedig ez olykor megkerülhetetlen (erre utaltam korábban a „szenvedélymentesség” hangsúlyozásával). És az is megtörténhet, hogy a hiátusra nem a megszokott módon derül fény: ebben az esetben vízió által, egy dél-amerikai kultúra *mesternövényének* tudatán keresztül érkezett hozzám az információ. Tisztában vagyok vele, hogy ez némi magyarázatot igényel:

Minden teremtmény - legyen élőlény, tárgy vagy dolog – egy egyéni energiaminta materializálódása: egy rezgés, amit bizonyos frekvencia felett *tudatnak* nevezünk. Most nem térhetek ki arra, hogy miért nem fogadjuk el sok esetben létezését (a kőzetek tudatát például nem-létezőnek tekintjük csupán azért, mert nagyon széthúzódik az időben: általunk érzékelhető szekvenciáját ezért hígnak érezzük); de a növények tudatát már nehezebb lenne kétségbe vonni. A fotoszintézis által a lehető legtisztább (primer) energiákhoz jutnak, mégpedig közvetlenül, miáltal tudatuk minősége megközelíti az archetípusokét - legalábbis a sámáni kultúrák által használt mesternövények esetében. Ilyen az *ayahuasca*, amely rituális körülmények között képes megnyitni az egyéni tudatot a kollektív tudás tárháza felé - amit a védikus korban Akashá-nak neveztek, és „ahonnan” egy bizonyos tudatállapotban elvileg bármi lehozható. Megtanultam kérdezni (témám a Kárpát-medence volt), majd értelmezni a kapott válaszokat, amelyek rendszerint vizuális formában érkeznek, és elkezdtem „látni”: először a főbb erővonalakat, majd a másodrendűeket is. Eleinte nem volt könnyű megkülönböztetni őket, de a Növény erre is megtanított. Örökké hálás leszek mesteremnek, Kajuyalinak, aki nem csupán

beavatott a kapcsolatteremtés művészetébe, hanem meg is értette velem annak felelősségét, és rávezetett saját szerepem vállalására. A további megállapításokat látomások interpretációja alapján tettem:

A Kárpát-medencét sújtó anomál állapot szoros kapcsolatban áll a magyarság problémájával. Nem csupán azért, mert ez az ország a térség középpontja, amelynek nagy része ma is hozzá tartozik, hanem mert a Kárpát-medence több mint ezer éven keresztül a magyar identitás realizálásának színhelye volt. A hely szelleme mélyen beleivódott a magyarság tudatába, ezért a történelmi változások következtében a nemzettudat (ami egyfajta kollektív energiatest) súlyosan sérült, és - mivel nem történtek szignifikáns korrekciós kezdeményezések -, a morális leépülés egyre veszélyesebb formákat ölt. Mindannyian érzékeljük a folyamatban a bomlasztó erőket, de hagyjuk, hogy krízishelyzetekben a fájdalom gyűlölet-kitörésekbe, elvakultságba sodorjon. Pedig sürgősen meg kell találnunk a feloldozás formuláját: kollektív tudatunk higiéniájától nem csupán a magyarság testi-lelki egészsége függ, kulcs-fontosságú az a térség, sőt közvetve egész Európa számára is, hiszen annak erő-központjának („szív-csakrájának”) körzetében élünk. Amikor ez az összefüggés megvilágosodott előttem, felismertem az elágazást a hibásan választott túlélési stratégia felé. Hosszan tanulmányoztam következményét, a merev, törekeny szerkezetet, amely dühből, gőgből, elkeseredésből, bosszúvágyból és önsajnálattól állt össze, és megértettem, hogy miért képtelen az ön-korrekcióra. Érzékeltem az erőket, amelyek állandó feszültsége nyomás alatt tartja az embereket úgy a fizikai (testi-lelki egészség), mint a szellemi szinten (kultúra), és azt is, hogy rengeteg energia vész kárba impulzív és erőszakos reakciók elfojtására, visszaszorítására. A nem-szembenézés, a sértett, intoleráns, visszautasító attitűd pedig elzárja az energiák megújításának lehetőségét, ami azért súlyos, mert a szellemi szinten nem (vagy nem megfelelően) integrált térség Géniuszainak energiáit nem kapjuk természetes járandóságként, úgy kell apránként kicsikarnunk azokat tőlük - ami folyamatosan kompenzálendő energiavesztést jelent.

Másfél évvel ezelőtt pillantottam meg először a Szellemi Központot. Nem úgy, mint valamit, amit fel kell építeni, hanem mint már létezőt. Láttam a ceremóniális egységeket, végigjártam őket számtalanszor, alaposan rögzítve legapróbb részleteiket is, miközben vakon követtem a megvalósításhoz szükséges erő-kvantumok megszerzéséhez vezető utat, de az Awsangate-n történt beavatásomig képtelen voltam elfogadni a rám osztott szerepet.

A látomások tér-időtlen közegében minduntalan visszatértem a Kárpát-medencébe bevonuló magyar törzsek motívumához. Táltosaik - mérlegelve a hely látható (természet), és láthatatlan (energiaképlet) paramétereit - nem szorgalmazták a letelepedést: minden bizonnyal egy könnyebben működtethető helyet szerettek volna találni népük számára (ez lehet a magyarázata a több évtizeden át folytatott „kalandozásoknak”, melynek során rabolva-fosztogatva eljutottunk Franciaországig). 977-ben nyilvánvalóvá vált, hogy az egyetlen opció a letelepedés, és ennek feltétele a keresztény vallás felvétele. Amint megszületett az elhatározás, megkezdődött a sámánok kiirtása (a katolikus egyház ugyanezt a forгатókönyvet használta ötszáz évvel később Latin-Amerikában).

A kettős honfoglalás elmélete szerint a magyar törzsek már korábban felvették a kereszténységet - de ebben az esetben aligha fohászzkodott volna fél Európa az ismerős formulával: „*de sagittis Hungarorum liberanos Domine*”! És, bár a feltételezett korábbi honfoglalás(ok) szellemi vezetői - és ebből a szempontból teljesen mindegy, hogy milyen népről/népekről van szó - nagy valószínűséggel elvégezték a tudat-megfeleltetési szertartásokat a térség ökoszisztémájának tudatával, ezeket *nem* a 897-ben érkezett, és végleges letelepedésre kényszerült törzsek/népek táltosai hajtották végre (a Vérszerződés csupán a honfoglaló *intenciót* szentesítette, egyébként a ceremónia leírásából egyértelműen

megállapítható, hogy nem keresztény pap, hanem Nagysámán folytatta le). E kései honfoglalók azért nem lettek a térség tudathálózatába integrálva, mert táltosaik nem, vagy - valami okból kifolyólag - nem megfelelően végezték el az iniciátikus szertartásokat (személyes véleményem, hogy nem volt elég idejük rá: a Kárpát-medence esetében - annak mérete, bonyolult energiaképlete, valamint a honfoglalók nagy száma miatt – hosszú időt igénylő szertartássorozatról lett volna szó): nem lettek feltárva, kidolgozva, illetve a néppel megismertetve a (szellemi) energiák kinyerésének térségbarát módszerei, érvényes reciklási formulái.

De a 897-ben érkezett törzsszövetség nevében később sem hajtotta végre senki a honfoglalás szellemi megerősítését: a pálos rend atyái talán alkalmasak lettek volna erre (bizonyos jelek alapján feltételezhető, hogy tudatosan őrizték a sámánság hagyományát), de ha ismerték is, nem alkalmazták az ősi rituálét. Ebben azért lehetünk biztosak, mert ha alkalmazták volna, az anomália már nem létezne - márpedig létezik: ez világosan látszik a térség természeti adottságainak kizárólagosan fizikai szinten történő kiaknázásának ismétlődő mintáiból, vagy abból a tényből, hogy végül a meghódított terület kétharmadát elveszítettük (figyelemreméltó, hogy egész Európában ez csak velünk történt meg!), illetve, hogy azóta sem sikerült a kontinens szív-csakrájának áldásos kisugárzását javunkra fordítani.

Míg Európa többi kultúrájában a fizikai és a szellemi szint között ősi – sámánok, druidák által „csomózott” - kötés van (amire később könnyen ráépülhetett a kereszténység), mi soha nem létesítettünk hasonló kapcsolatot élőhelyünk szellemi entitásaival. (A magyar etnikumon belül kivételt képeznek a székelyek, akik nagyon szoros lelki/szellemi kapcsolatot alakítottak ki hegyeik szellemeivel: mivel valószínűleg egy korábbi honfoglalás során érkeztek, ezért elég idejük lehetett rá. A Kárpát-medence problémái egyébként nem érintik őket: élőhelyük magaslatain nem érvényesül a térség bonyolult energiaképlete, és az egymással felelő őt Génusz helyett csupán Bizánc Génusza sugárzik erősen rájuk.)

Akik feltételezik, hogy a kapcsolat a 897-es honfoglalók esetében létezett, de valami miatt megbomlott, azok tévednek: egy, sámán által megfelelően végrehajtott integráció egyértelműen kizárja ennek lehetőségét.

Ha tisztán akarjuk látni saját erővonalainkat, tudomásul kell vennünk, hogy a honfoglalás a szellemi szinten nem (vagy legalábbis nem megfelelően) lett megerősítve. E nélkül nem foghatunk hozzá a sérült nemzettudat gyógyításához, illetve a Kárpát-medence tudathálózatának harmonizálásához - márpedig ezt a folyamatot nekünk kell elindítanunk.

A feladat alapvetően sámáni természetű; nem véletlen, hogy egy sámáni szertartás során „mutatkozott meg” előttem. Hogy ez más kontinensen, más kultúrában történt, annak semmi jelentősége nincs, mivel ebből a diszciplínából az emberiség tudásbázisa bárhol is hozzáférhető. A mindenkorai sámán népének ökológusa: ő kódolja át a meghódított életteret, azaz ő felelteti meg az ökoszisztémát működtető tudatokat (amely a növények, állatok, hegyek, források, tavak tudatának szintéziséből konfigurálódik) a benne letelepedő nép kollektív tudatával. Ha egy rendszer természetes és mesterséges elemei között nincs harmónia, az a fizikai (testi-lelki) szinten betegségekben nyilvánul meg: a sámán elsődleges feladata nem a gyógyítás, hanem az egészség természetes állapotának fenntartása, az *ökologikus művelés*.

A szellemi természetű integráció az ökológia sarkalatos pontja, mondhatni lényege, az ökológikus művelés pedig az egyetlen módszer, amely hosszú távon is hatékony védelmet nyújthat az újonnan érkezetteknek a Helyszellem „idegensége” (kiszámíthatatlansága) ellenében, ugyanakkor képes megvédeni az ökoszisztémát működtető természetes tudathálózatot az új tudat-kvantum berobbanásától (az emberi én-tudat sajátos sűrűsége

mindaddig veszélyt jelent bármely ökoszisztéma számára, amíg magas frekvenciájú ön-tudattá nem szublimálódik).

Esélyek az anomália felszámolására

Mivel az anomália szellemi természetű, feloldását indokolt szellemiséget realizáló tevékenységből kezdeményezni. Ennek – mármint a kultúrának - három tényezője van: az idő, a tér, és az emocionális faktor.

Az Idő:

Történetünk során, a szellemi dimenzió közvetlen integrálása helyett, számos esetben próbálkoztunk olyan „kész” energiaminták alkalmazásával, amelyek nem a Kárpát-medence téridejéhez tartoztak, nem ökoszisztémájának erővonalaiából képződtek. Sikertelenségükhöz az is hozzájárult, hogy egy új világnézet – sajnos vagy szerencsére - csak a téridő szövetében keletkezett szingularitás pillanatában érvényesíthető trauma nélkül.

A *paradigmaváltás* pillanatára utaló mintát az ősi amerikai kultúrák szellemi autoritásai felismerték és használták (ebből a tudásból vezethető le a mayák rögeszmés viszonya az időhöz). Az inka amauták - korábbi kultúrák tapasztalatait alapul véve - szintén tisztában voltak a *pachakuti* jelentőségével: megfigyelték, hogy a paradigmaváltás pillanatában a legalacsonyabb az ellenállás a valóságsszintek között. Ilyenkor a közönséges téridő felülete elvékonyodik, és a valóság látható és láthatatlan tartományai között átjárhatóság keletkezik. Jelentős szellemi természetű projektek (mint amilyen az inka *Taki Onqoy* is volt) hiúsultak meg a rossz időzítés miatt, vagy ahogyan közönségesen mondják: „mert nem érett meg rá az idő”.

Most éppen egy paradigmaváltás van készülőben: rendkívüli és értékes konjunkció, amikor be lehet hatolni a nem-tér-nem-idő archaikus kontinuumába. Ritkán adódik ekkora esély a Kárpát-medence évezredes anomáliájának fõlszámolására.

A Tér:

Kevés hely van a világon, ahol egy ekkora horderejű szinergikus hatású beavatkozás lenne véghez vihető: egy kontinens „szív-csakrája” ugyanis nem akármilyen erő-központ!

A fizikusok szerint mágneses pólusváltás van folyamatban (18 Gaussról pár év alatt 4 Gauss-ra süllyedt a magnetoszféra indexe, minek következtében nő az agresszivitás, a vulkáni aktivitás, összezavarodnak a vándormadarak, partra vetődnek a bálnák, stb.) A magnetoszféra az életet védi, gyengülésével fordított arányban nő a kozmikus sugárzás, ami gyengíti az immunrendszert: világszerte egyre több a rákos megbetegedés. (Lesz egy „0” pillanat is, de az is lehet, hogy a mező egy ideig erraticus jelleget ölt, ami további előreláthatatlan anomáliákat okozhat.)

A mágneses pólusváltással párhuzamosan szellemi pólusváltás is megindult (ennek egyik jele, hogy a Dalai Lama feladta Tibet visszaszerzésére irányuló törekvéseit). A szellemi erővonalak átrendeződése már megkezdődött, és ebben a folyamatban Dobogókőre is fontos szerep vár: ha sikerül a Kárpát-medence láthatatlan erővonalait - más néven: „ley-vonalait”, „cequé”-it - föltérképezni, majd a térség szellemi középpontjába irányítani, a hely ereje jelentősen megnövekedhet, és megsokszorozva sugározhatja önmagát a vonzásában élő embereknek felé.

Az emocionális tényező:

Ahhoz, hogy az előbbieket előnyös egybeesését kihasználjuk, elkerülhetetlen a kollektív tudat módosítása, ami esetleg erős emocionális ellenállást válthat ki azokból, akik a *nemzet* fogalmát továbbra is a letűnő paradigma alapján értelmezik.

Az új paradigma irányelveit követő definíció szerint a nemzet egy *specifikus rendszert képező*

kollektív tudatminőség, melynek alapvető tulajdonságait egy nyelv szerkezete határozza meg, ugyanakkor szerves részei mindazok a tudat-egységek, amelyek rendjét magukénak vallják. Még idegenkedünk ettől a meghatározástól, mert vonakodunk szembesülni bizonyos megváltoztathatatlan tényekkel (például, hogy több milliónyi magyar él nemzetiségként a szomszédos országokban), és ettől a kollektívum energiatestének erővonalai rövidzárlatra emlékeztető, ismétlődő motívumokba rendeződnek (egy látható hasonlattal élve: mintha újra meg újra betonfalnak ütköznénk). És, miközben a csonkoltság frusztráló érzését ápolgatjuk magunkban, lassan, de biztosan lemerül a nemzet kollektív tudatának energiabázisa. Bár ezek a minták nagyon erős kondicionáltságokhoz kötődnek (következésképpen garantált a népszerűsége annak, aki felelőtlenül zászlajára tűzi őket), testi-lelki egészségünk érdekében mégis meg kellene próbálkoznunk átalakításukkal.

A feloldás stratégiája

1. Az ellentétek annál erősebbek, minél polarizáltabb formában jelentkeznek: ami nagyon mélyen volt, mindennél magasabbra emelkedhet. A Kárpát-medence esetében a viszonylag *csékely tengerszint feletti magasságból*, illetve a földpalást vékonyságából származó hátrányokat három „művelettel” lehetne ellensúlyozni:

- A térség domborzati térképén meditálva egy hanyatt fekvő emberi alak rajzolódik ki előttünk. Az *imaginatio* segítségével a *genius loci* megtestesülését láthatjuk benne, aki bal kezével fogadja, majd jobb kezével elengedi a Duna által szállított energiákat. Szíve a térség legmélyebb pontján - a dunántúli Aba körzetében - van.

A sámáni tudás szerint az egészséges energiaáramlásnak éppen fordított irányban kell történnie: a jobb oldal a belépés helye (ezt követően a fölfelé haladó áramlat a fejtetőn átfordul, majd a bal oldalon kilép a testből). Ezekon a földrajzi pontokon - *kompenzációs rituálék* celebrálásával - egyénileg és csoportosan gyakorolhatjuk a befogadást, illetve az elengedést (a Duna mentén erősítő pontok létesítésére is szükség lehet).

Ha az „alak” megfordulna, és közvetlen (szem-)kontaktust létesítene a Földdel, sokat javíthatna saját helyzetén. *Aktiváló szertartásokkal* segíthetünk „neki” ebben.

- Az „útszéli Krisztusok” (valamint kápolnák, templomok, források, sziklák...) kész energiahálózatot alkotnak: nincs más dolgunk, mint GPS-sel bemérni ezeket, és - hasonlóan az angol és francia példákhoz -, a vízrajzi térképre helyezve megrajzolni a térség energia-térképét. Ezek a szakrális objektumok - akár az Inka Birodalom láthatatlan cequé-i, vagy a mayák sacbeob-hálózata mentén található „szent helyek” - egy láthatatlan sámáni „network” látható csomópontjai, és mint olyanok, a művelés alanyai és tárgyai. A kivételes adottságokkal rendelkező helyek megerősítése és szinkronizálása meglehetősen egyszerű beavatkozásokat igényel (például fát lehet ültetni melléjük, és/vagy egyéb módon tudatosan - imával, gondolatokkal, szertartásokkal - ápolni, erősíteni őket, illetve rajtuk keresztül az egész szellemi hálózatot).

- Az „alak” fejtető-csakráját a Dinári-hegység parti vonulata elzárja az Adriától, de ahelyett, hogy ezen keseregnénk, meg kellene nyitnunk a tenger felé tisztulás lehetőségét. Ehhez egy megfelelően aktív *genius loci*t kell keresni a part közelében (nem kizárt, hogy éppen azt az erőhelyet sikerül lokalizálni és aktiválni, amelyet korábban már használtak ugyanerre), majd egy *integratív szertartás* keretén belül összekötni a Kárpát-medence „gerinc-vonalával”. Ebben hathatós segítséget nyújthat *Marko Pogacnik* szlovén geomantikus, akinek munkamódszerét személyesen is volt alkalmam tanulmányozni Fuerteventura szigetén (egy másik installációját, amivel Ecuador fővárosának „gerincét” erősítette meg, szintén

végigjártam).

2. A Kárpát-medence *vízrajzi* adottságai, mint fentebb már utaltam rá, nem éppen ideálisak, ugyanakkor viszonylag könnyen ellensúlyozhatók. Kétségkívül óriási lehetőségek rejtőznek gyógy-, és termálvizeinkben, de ez érvényes minden tudatosan kódolt állóvízre is. Nagyon sok példát említhetnék az utóbbira, a legismertebbek talán a görög hidroterápiás templom-kórházak, ahol minden egyéb gyógyszer nélkül a legkülönbélebb betegségeket gyógyították személyre kódolt vízzel. A Kárpát-medence kontextusába illő rituális formák kidolgozása nem megoldhatatlan feladat.

3. A *föld* művelése a kultúra művelésének szinonimája: egy adott hely termékenysége a műveléséért felelős kultúra életképességét tükrözi, egyszersmind biztosítja. Esetünkben - talán a biodinamikus művelés elméletét alapul véve - alaposan át kell gondolni a Kárpát-medence paramétereinek leginkább megfelelő eljárásokat. Ezzel párhuzamosan egyfajta tudatos aszkézist alkalmazva felelősen vehetünk részt úgy a föld, mint a kultúra művelésében. Mindezt ősidők óta ismert és használt rituális eljárások támogatják, amelyekről dél-amerikai törzsi kultúrák körében az utóbbi időben sok hasznosítható tapasztalatot szereztem.

A perui Andokban 2008 novemberében beavatást nyertem az Awsangate szellemiségébe: az inkák szent hegyének tudatába betekintve megtapasztalhattam a kövek - kőzetek, ásványok, sziklák - erejét, és megértettem, hogy az nem mennyiség, hanem minőség függvénye. A mi feladatunk az, hogy lokalizáljuk, majd feltárjuk kristály-formációkban szegénynek számító térségünk tudat/energiahálózatának leggyengébb pontjait, és azokat egyszerű beavatkozásokkal (például hegyikristályok beültetésével) megerősítsük.

4. A közelmúltban végigjártam egy cequét (a *ceque Wiracochan* Cuscóból indul, és a Titicacát érintve átszeli a hajdani Collasuyo provinciát, egészen a közép-chilei Maule folyóig). Az egykori Inka Birodalom „gerince” mentén felkerestem azokat az erőhelyeket, amelyek még hozzáférhetőek, és áldoztam előttük a Kárpát-medence öt *Géniuszának* egyesítéséért. Mert egyre világosabban láttam, hogy lehetetlen öt, egymástól ennyire különböző Géniusznak egyszerre megfelelni. A feladat nyilvánvaló: *egyetlen koherens energiaképletet kell alkotni belőlük.*

Ehhez először tudatosítani kell a probléma összes aspektusát és vonzatát, és csak azután lehet nekiállni a Géniuszok által képviselt erők harmonizálásának. Ezt a szekvenciát a fizikai szintről kell elindítani, mégpedig a Géniuszok székhelyeiről (Olympos-hegység, Etruria, Fekete-erdő, Trondheim, illetve Arkhaim) származó kövek összecsiszolása által; az egymáshoz illeszkedő darabokat - a Géniuszok képviselőinek jelenlétében - szertartás keretében helyezük el a Kárpát-medence Géniuszát reprezentáló andezit sztlében. (Ez a szertartás hivatott megindítani a kollektív tudat új típusú koherenciának kifejlését.)

5. Végül, de nem utolsó sorban, néhány mondat a *táplálkozási szokások* módosításának stratégiájáról. Szokások megváltoztatása csak elméletben egyszerű (felvilágosítás, trendek, gyógynövények, stb.), a gyakorlat ennek pontosan az ellenkezője. Ezért valószínűleg nem elegendő (bár igen fontos!) a vágóhidak fokozott ellenőrzése, vagy a vegetáriánus étrend népszerűsítése: a fizikainál eggyel magasabb szintről kell indítani. A szellemi táplálkozásnak két módja van, az egyik a rituális antropofágia maradványa (például a keresztény asztali áldás), a másik - aminek része az állatok lelkének (tudatának) asszimilálása - az ökoszisztéma erőit, szellemeit integráltatja híveivel (ezen alapvető különbség miatt a nyugati kultúrkörhöz tartozó ember nem érzékeli közvetlenül az ökológia lényegét). Bármelyik gyakorlat követendő: aki tudatosan táplálkozik, az nem csak a testét éllelmezi.

A *Concordantia Carpatiensis* forgatókönyv-vázlata

I. Előkészítő szertartások

Személyes erőcsomagok készítése, meditációk az egész-ségről.

Nyitó szertartás: a nem-tér-nem-idő-ben lokalizálni a Kárpát-medence anomáliáit támogató, illetve azokat feloldani képes elemeket, erővonalakat. A metakonzert-jellegű révület minden résztvevője (8+8 fő) igyekszik vizualizálni, hogy mi történt/nem történt meg ezer-egynéhány évvel ezelőtt, és megvizsgálja a hibás szekvenciák kijavításának rituális lehetőségeit. Minden résztvevő egy kavicsba kódolja saját élményét, amit a közösségnek áldozatként felajánl. A tapasztalatokat megtárgyaljuk, és kielemezzük a kapott információkat.

II. Kollektív tudat és identitás (előadások, illetve hozzájuk kapcsolódó szertartások - közös, irányított meditációk - sorozata).

1. A kollektív emlékezet ébresztése

Téma: a **népvándorlás/honfoglalás** rituális-mentális megisméltése, a fontosabb momentumok/állomások és üzeneteik felidézése tűz mellett. (például: Mongólia, az erő forrása: a nomád mindig erősebb, mint a már letelepedett; Levédia: a nyelvezetet konfiguráló mítikus tér; Volga-Káma: az őshaza édeni terének topológiája; Verecke: a megérkezés revelációja, stb.)

2. A kollektív tudat koherenciája

Téma: **nemzeti önismeret**. Bár a fizikai szinten nagyon kevés ázsiai gén maradt bennünk, a szellemi szinten (mémek) sok értékes ázsiai eredetű morfémát hordozunk. Nem átrajzolni, meghamisítani kell az energiák kezelésének sajátos mintáit - amilyen az idegen krónikások által gyakran említett vadság, erőszakosság -, hanem tudatosítani, aktualizálni, és minőségi élet-energiává átlényegíteni azokat: erős, esszenciális és egyedi, tehát minden szempontból értékes energiákat tartalmaznak, amelyek identitásunk szerves részét képezik; megfelelő kezelésükkel biztosítható a kollektív tudat koherenciája. Nem tagadásuk tesz európaivá bennünket, hanem tudatos vállalásuk: e nélkül nem tudjuk fölmérni valódi energiaszükségletünket, illetve az energiavesztések lokalizálását továbbra is irreális alapokról indítanánk - aminek nincs értelme).

3. Morális alapok a kollektív tudat korszerű formájának előkészítéséhez

Téma: **térségtudatba ágyazott nemzettudat** (*Concordantia Carpatiensis*: program az új paradigma identitás-ideájának megvalósítására a Kárpát-medencében)

Az egészség feltétele az egészséges gondolkodás: csoportos meditációk víz jelenlétében (a nyitottság, elfogadás, befogadás gondolatait a vízbe irányítjuk, rezgéseiket énekekkel, dobolással fölerősítjük, majd az átkódolt vizet rituális keretek között megisszuk.) A korszerű kulturális túlélési stratégia empatikus, és nem kirekesztő: egészséges nemzettudat csak térségtudatba ágyazva képzelhető el. Az integráció képessége a legfontosabb erőforrás: egy befogadásra hangolt kultúra mindig életképebb, mint egy magába forduló.

4. A táltosok üzenete

Téma: a **felelősség**. Életterünk Európa közepe (szív-csakrája), súlypontja: ez kollektív felelősségünket az egész kontinensre kiterjeszti. A szellem embereinek egyéni felelőssége tudatosan vállalni az archetípushoz tartozó szerepet, és felnőni a feladathoz.

III. A Ceremoniális Központ

A Szellemi Központ egészének szerkezetét a művelés irányelvei szerint (tehát organikusan és ökológikusan) kell kialakítani oly módon, hogy a kollektív programok helyszíneinek létesítése mellett biztosítva legyen a visszavonulás lehetősége (Szellemi Kolostor, cellák, lakóegységek).

A konfiguráció kidolgozásába folyamatosan bele kell vonni a kultúra különböző területeinek művelőit.

- **Épületek** (fizikai szint): a Ceremoniális Központ épületei tisztulásra, szertartások celebrálására, valamint energia-feltöltésre szolgálnak.

- **Tűz**: ceremoniális ház (kúpfedelű, kerek maloka, közepén nyílt tűzhellyel)

- **Víz**: tisztító szertartások helyszíne (homokszűrős, folyamatosan reciklált vizű kerek, fordított kúp alakú medence, meditáció céljára kialakított peremmel)

- **Föld**: föld alatti ceremoniális tér (döngölt föld padlózatú félbevágott kocka)

- **Levegő**: nyitott ceremoniális tér (több száz fő befogadására alkalmas, lefedetlen, kör alakú tér, a hely tudathálózatába integrált erő-kvantumok reprezentációival)

- **Szín- és fényterápiás öngyógyító egység** (az Ég és Föld között feszülő Világtengelyből kiágazó barlangrendszer).

- **Feladatok** (szellemi szint):

1. A Kárpát-medencére ható öt Génusz képviselőinek ünnepélyes fogadása, az általuk hozott kövek összeillesztésével szimbolikusan életre keltjük a térség Génuszát (*koherencia-teremtő szertartás*).

2. A korábban - többek között talán kelta druidák által - lokalizált és GPS-sel bemért *genius locik* (jelenleg: útszéli Krisztusok, kápolnák, templomok, források, hegyek, stb.) felvezetése a térség hidrográfiai térképére; a szakrális földrajz univerzális mintáinak azonosítása.

3. A térség paramétereit alapul vevő (kultúra)művelés elveinek kidolgozása (a szakrális térkép ünnepélyes nyilvánosságra hozatala a kollektív tudat emelését szolgálja).

4. Az erőhelyek (gyógyvizek, források, keresztek, templomok, hegyek) és az őket egymással összekötő erővonalak hierarchiájának felállítása, hozzáférhetővé tétele (például a jelentősebb gyógyforrások, erőhelyek „tulajdonosait” felkérni, hogy biztosítsanak nyilvános hozzáférést).

5. Az erővonalak megtisztítása (szakadások, hibák kijavítása), bevezetése, és bekötése a Ceremoniális Központ energia/tudat-hálózatába (szertartások a szükséges beavatkozások helyszínein).

IV. A Ceremoniális Központ működése

Minden szertartás hivatott erősíteni a helyet. Feladat: a ceremóniák forgatókönyvének kidolgozása, alkalmazása (a tudatos művelés emeli a művelők tudatszintjét).

A *Concordantia* gyógyító erőinek felébresztése, a Központ koherenciájának folyamatos erősítése, stabilizálása, és karbantartása egyéni és csoportos meditációkkal, megfelelő helyeken elhelyezett kozmogrammmokkal, valamint szertartásokkal történik. Ezen belül alapvető fontossággal bír a térség, illetve a térségben művelt kultúrák minél mélyebb, kölcsönös megismerése (rendszerint azt utasítjuk vissza, amit nem ismerünk).

Helyünk Európán belül: az Európához fűző korszerű csatornák kialakítása, tisztítása és tisztán tartása.

Szertartásrend

1. *Az identitás-tudatosító szertartások* a Magyarországon, a környező országokban, illetve szerte a világban élő magyarok kollektív tudatának megerősítését célozzák (egészséges térségtudat csak egészséges nemzettudatból fejlődhet ki).

2. Mivel szellemi konstrukcióról van szó, alapvető fontossággal bír a térségben gyakorolt *összes* vallás szimbolikus integrálása; ökumenikus imahelyek kialakítása.

3. További *integráló szertartásokkal* kiterjesztjük a *Concordantia* hatását a Magyarországon található nemzetiségek tagjaira, bevándorlókra, és menekültekre, függetlenül attól, hogy mióta

élnék az országban, itt születtek-e, vagy tudatosan választották az ide-tartozást. A nemzettudat új formájának erőssége, hogy minden, vele affinitást mutató tudatot képes integrálni.

4. *A térség-tudatot erősítő szertartások* a környező országok népeinek kollektív tudatával segítenek felvenni a kapcsolatot. A Kárpát-medencén velünk osztozó szomszédjainkat csak ebben a fázisban vonhatjuk be a folyamatba, vagyis miután saját erővonalainkat feltártuk, kisimítottuk, és megszabadultunk kondicionáló előítéleteinktől. Talán ez lesz a legbonyolultabb szertartás-sorozat - valószínűleg azért, mert a *rituális feddhetetlenség* itt kulcs-fontosságú.

Minden nép/csoport/egyen erőt képvisel, és mivel egy *szinergikus* jellegű művelés beindítása felettébb energiaigényes, minden segítségre szükségünk van. A térség harmóniájának (egészségének, illetve egészségének) helyreállításra mindenki számára, aki a Kárpát-medencében él, létfontosságú.

5. *Fenntartó szertartások*: a *Concordantia* zavartalan érvényesülése érdekében meg kell szervezni a *genius locik* (erőhelyek) hálózatának ápolását, tiszteletét.

6. *Kompenzációs és kiegyenlítő szertartások*: zarándokutak szervezése a *genius locikat* egymással összekötő ley-vonalak mentén (a térség ley-vonalainak erősítése mélyíti a térségtudatot, amitől a kollektív tudat szintjében szignifikáns növekedés várható).

7. Az egészség és egész-ség összefüggésének tudatosítása. Az egymást-gyógyítás a szeretet (filia)-mező kiterjesztésének közös gyakorlata, ami az integrálás készségét is fejleszti.

V. A program morális princípiumainak lefektetése („*Szolgálni a közt megtiszteltetés és kötelesség.*” (Pedro de Valdivia)

1. Minden tevékenységnek, ami a Központban zajlik, a Kárpát-medence népeinek testi-lelki-szellemi fejlődését kell szolgálnia, következésképpen önzetlennek és ingyenesnek kell lennie.

2. A szertartásokon résztvevőknek előzetesen tisztulási rituálét kell végrehajtaniuk (tűz és/vagy víz által, amire a helyszínen lehetőséget biztosítunk). A feddhetetlenség betartása a szellemi szinten biztosítja a hely tisztaságát, ami mindannyiunk közös érdeke.

3. Bármifajta lukratív tevékenység (főként azok, amelyek a hely minőségére alapoznának) csak a Ceremoniális Központtól meghatározott távolságra űzhető.

4. A kultúraművelés folyamata élőlényhez hasonló, ezért kiszámíthatatlan: újabb elemek, tartalmak, rendező elvek megjelenése új igényeket teremthet: ezek integrációja vagy elvetése fölött egy minőségellenőrző belső tanács fog határozni.

Ruw

(2009. március 14.)